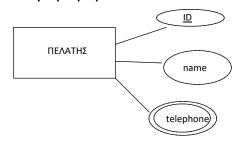
ΟΝΤΟΤΗΤΕΣ

CD (code, year, title)

Πλειότιμα γνωρίσματα

ID	NAME	TELEPHONE
8291	Konstantina	698342583
8291	Konstantina	694274839

ΔΕ ΓΙΝΕΤΑΙ!

ΤΟ PRIMARY ΚΕΥ ΕΊΝΑΙ ΔΥΟ ΦΟΡΕΣ!

Για να το λύσω αυτό θα δημιουργήσω έναν νέο πίνακα (έστω TELEPHONE) ο οποίος θα περιέχει Το πλειότιμο γνώρισμα και το σύνολο PRIMARY ΚΕΥ του πίνακα CLIENT

CLIENT (ID, Name)

TELEPHONE (ID, Number),

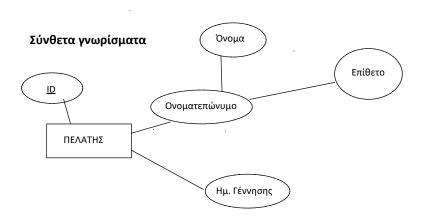
όπου TELEPHONE.ID ξένο κλειδί που αναφέρεται στο CLIENT.ID Και έχουμε PRIMARY KEY το σύνολο (ID, Number)

CLIENT

ID	NAME
8291	Konstantina

TELEPHONE

ID	NUMBER
8291	698342583
8291	694274839

1η Στρατηγική: Αγνοούμε παντελώς το σύνθετο γνώρισμα και γράφουμε απλά τα γνωρίσματα από τα οποία συντίθεται

ΠΕΛΑΤΗΣ(<u>ΙΟ</u>, Όνομα, Επίθετο, Ημερομηνία Γέννησης)

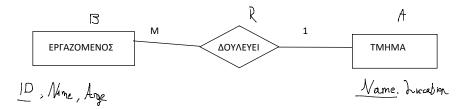
2η Στρατηγική: Δημιουργούμε ένα πινακάκι με το σύνολο PRIMARY KEYS του πίνακα και τα γνωρίσματα από τα οποία συντίθεται το σύνθετο γνώρισμα.

ΠΕΛΑΤΗΣ(<u>ID</u>, Ημερομηνία Γέννησης) ΟΝΟΜΑΤΕΠΩΝΥΜΟ(<u>ID</u>, Όνομα, Επίθετο) Όπου το ΟΝΟΜΑΤΕΠΩΝΥΜΟ.ΙD είναι ξένο κλειδί που αναφέρεται στο ΠΕΛΑΤΗΣ.ΙD

ΣΥΣΧΕΤΙΣΕΙΣ

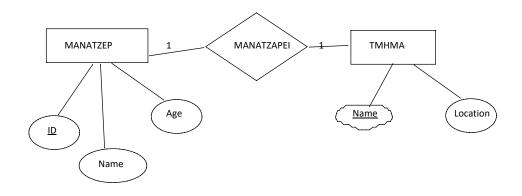
ΣΥΣΧΕΤΙΣΗ ΈΝΑ ΠΡΟΣ ΠΟΛΛΑ

Στη συσχέτιση (R) ένα (A) προς πολλά (B) θα βάλουμε το PRIMARY ΚΕΥ του A στον B.

TMHMA(<u>Name</u>, Location) ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΟΣ(<u>ID</u>, Name, Age, DeptName) DeptName είναι ξένο κλειδί που αναφέρεται στο TMHMA.Name Το ID είναι το πρωτεύον κλειδί στον ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΟΣ

ΣΥΣΧΕΤΙΣΗ ΈΝΑ ΠΡΟΣ ΈΝΑ

1η Στρατηγική:

MANATZEP (<u>ID</u>, Name, Age, DeptName)

TMHMA(<u>Name</u>, Location)

DeptName αναφέρεται στο TMHMA.Name

2η Στρατηγική:

MANATZEP (<u>ID</u>, Name, Age)

 $\mathsf{TMHMA}(\underline{\mathsf{Name}},\mathsf{Location},\mathsf{ManagerID})$

ManagerID αναφέρεται στο Manager.ID

ΣΥΣΧΕΤΙΣΗ ΠΟΛΛΑ ΠΡΟΣ ΠΟΛΛΑ

ΦΟΙΤΗΤΗΣ(ΑΜ, Ονοματεπώνυμο, Ηλικία) ΜΑΘΗΜΑ(ΙD, Όνομα, Εξάμηνο) ΠΑΡΑΚΟΛΟΥΘΕΙ(<u>ΑΜ, ID</u>)

ΑΜ ξένο κλειδί που αναφέρεται στο ΦΟΙΤΗΤΗΣ.ΑΜ ΙD ξένο κλειδί που αναφέρεται στο ΜΑΘΗΜΑ.ΙD (ΑΜ, ID) είναι PRIMARY ΚΕΥ στο ΠΑΡΑΚΟΛΟΥΘΕΙ

Σε περίπτωση που η σχέση έχει δικό της γνώρισμα, το προσθέτουμε εκεί.

ΦΟΙΤΗΤΗΣ(ΑΜ, Ονοματεπώνυμο, Ηλικία)
ΜΑΘΗΜΑ(ΙD, Όνομα, Εξάμηνο)
ΠΑΡΑΚΟΛΟΥΘΕΙ(<u>ΑΜ, ΙD, Έ</u>τος)
ΑΜ ξένο κλειδί που αναφέρεται στο ΦΟΙΤΗΤΗΣ.ΑΜ
ΙD ξένο κλειδί που αναφέρεται στο ΜΑΘΗΜΑ.ΙD

(AM, ID) είναι PRIMARY ΚΕΥ στο ΠΑΡΑΚΟΛΟΥΘΕΙ

Σε περίπτωση που θέλουμε να δημιουργήσουμε ένα ΕR το οποίο επιτρέπει ένα μαθητή να παρακολουθήσει το μάθημα σε διαφορετικές χρονιές, τότε έχουμε το παρακάτω:

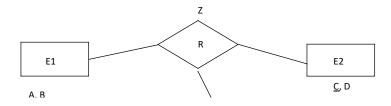

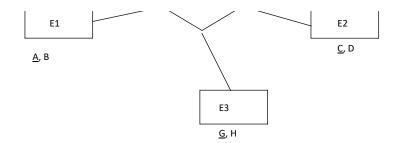
ΑΜ, Ονοματεπώνυμο, Ηλικία <u>ΙD</u>, Όνομα, Εξάμηνο ΦΟΙΤΗΤΗΣ(ΑΜ, Ονοματεπώνυμο, Ηλικία) ΜΑΘΗΜΑ(ΙD, Όνομα, Εξάμηνο) ΠΑΡΑΚΟΛΟΥΘΕΙ(<u>ΑΜ, ID, Έτος</u>)

ΑΜ ξένο κλειδί που αναφέρεται στο ΦΟΙΤΗΤΗΣ.ΑΜ ΙD ξένο κλειδί που αναφέρεται στο ΜΑΘΗΜΑ.ΙD (ΑΜ, ID, Έτος) είναι PRIMARY ΚΕΥ στο ΠΑΡΑΚΟΛΟΥΘΕΙ

Γιατί το AM και το ID δεν είναι ικανά για να διαχωρίσουν για ποια χρονιά μιλάμε για το φοιτητή που παρακολουθεί το μάθημα

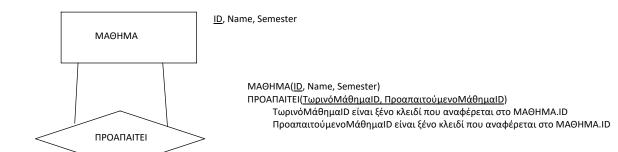
Τριαδικές - Τετραδικές ... Σχέσεις

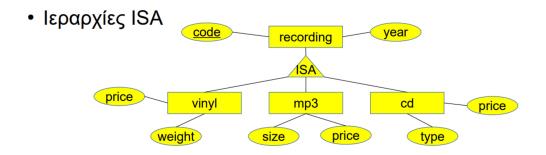

E1(A, B) E2(C, D) E3(G, H) R(<u>A, C, G</u>, Z)

Unary Relationships

ΓΕΝΙΚΕΥΣΕΙΣ-ΕΞΕΙΔΙΚΕΥΣΕΙΣ ISA

1η στρατηγική: Φτιάχνω τη Γενικευμένη οντότητα (εδώ είναι το recording)

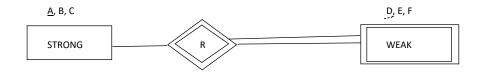
RECORDING(<u>code</u>, year)

Έπειτα φτιάχνω τις υπόλοιπες οντότητες βασιζόμενος στο PRIMARY ΚΕΥ της γενικευμένης.

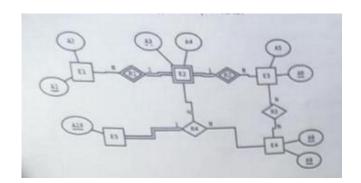
VINYL(<u>code</u>, price, weight) MP3(<u>code</u>, size, price) CD(<u>code</u>, type, price) 2η στρατηγική (δεν την προτείνω αλλά είναι σωστή): Δε φτιάχνεις ποτέ τη γενικευμένη οντότητα και περνάς όλα τα γνωρίσματά της στις από κάτω

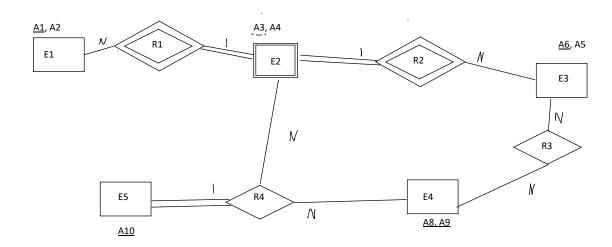
VINYL(<u>code</u>, year, price, weight) MP3(<u>code</u>, year, size, price) CD(<u>code</u>, year, price, type)

ΑΔΥΝΑΜΕΣ ΟΝΤΟΤΗΤΕΣ ΚΑΙ ΣΥΣΧΕΤΙΣΕΙΣ

STRONG(<u>A</u>, B, C) WEAK(<u>A, D</u>, E, F)

E1 (<u>A1</u>, A2) E2(<u>A1</u>, A3, A6, A4) E3(<u>A6</u>, A5) E4(<u>A8, A9)</u> E5(<u>A10)</u> R4(<u>A1, A3, A6, A8, A9, A10)</u> R3(<u>A6, A8, A9)</u>